

[Stensballe.]

lille Beløb i Forhold til de Byrder, som Kommunerne maa bære til den sociale Forsorg i det hele taget, at det er for lille til at foranledige isolerede Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Vi erkender, at Kommunerne er særdeles haardt spændt for. Vi har ogsaa givet Udtryk derfor gennem de Lovforslag, som Medlemmer af mit Parti har fremsat i det andet høje Ting. Disse Forslag tilsigter at bringe Kommunerne en virkelig og varig Lettelse af stort Omfang i økonomisk Henseende. Dette Lovforslags Gennemførelse vilde derimod kun betyde en procentvis ringe økonomisk Støtte til Kommunerne og kun for et enkelt Aar. Vi finder derfor ingen Anledning til at gennemføre noget saadant. Skal der ydes Kommunerne Støtte, maa det efter vor Formening ske paa anden Maade.

Lovforslagets andet Hovedformaal er Ydelse af et Tilskud fra Staten til Arbejdsløsheds-kasserne paa 1½ Mill. Kr. ud over den Anpart, som Staten og Kommunerne i øvrigt skal bære af Udgifterne. Herefter vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Kasserne samlede Formue den 31. Marts i Aar udgjorde ca. 63 Mill. Kr., nemlig ca. 46 Mill. Kr. for Arbejdsløsheds-kassernes Vedkommende og ca. 17. Mill. Kr. for Fortsættelseskasserne. Der er altsaa for Kasserne Vedkommende ikke nogen særlig Nødstilstand til Stede. En ekstraordinær Støtte af den Art, der er nævnt her, betyder ogsaa efter vor Opfattelse for lidt til, at vi af den Grund skulde kunne gaa med til en midlertidig Ændring af Byrdernes For- deling.

Jeg kommer saa til det tredie Hovedformaal. Jeg sagde før, at der var ikke Tale om, at de gennem længere Tid arbejds-løse ikke vilde faa Understøttelse, selv om dette Lovforslag ikke blev gennemført. Hvad det drejer sig om, er, hvorvidt der gennem Kasserne skal udbetales med Understøttelser af vedtægtsmæssig Størrelse, eller om de skal have Kommunehjælp. Jeg ved godt, at der er Forskel paa, hvor stor Understøttelsen bliver, men Støtten kan gives under alle Forhold, og det var Forudsætningen, dengang Socialloven blev vedtaget, at en Grænse skulde drages; naar Arbejds-løshedsloven ikke længere slog til, maatte Kommunehjælpen anvendes, og det er ogsaa det, vi mener er det rette.

Vilde og kunde Kasserne under Hensyn til deres Formueomstændigheder have sagt: Maa vi faa Dispensation fra Arbejds-løshedslovens Beskæftigelsesbestemmelser og Maksimalbestemmelser for derved at blive

i Stand til at udvide Understøttelserne med det lovbundne Tilskud fra Stat og Kommune, ja, saa kunde jeg mulig være gaaet med til — i Stedet for at der nu straks skal træffes en Afgørelse her i Tinget — at opfordre Ministeren til hurtigst muligt at fremsætte et Revisionsforslag for Landstinget og faa det til Behandling. Man kunde derved faa Klarhed over, om der var Mulighed for at naa videre ad forsikrings-mæssig Vej, samtidig med at man fik gennemført andre Ændringer i Arbejdsløshedsloven, hvad jeg mener der trænges til. Men at gaa med til en yderligere økonomisk Belastning af Staten gennem isoleret gennemførte Bestemmelser som dem, der her er foreslaaet, kan jeg ikke anbefale.

Jeg sagde, at jeg muligt kunde være gaaet med under de anførte Forudsætninger, og jeg benyttede Ordet „mulig“, fordi jeg føler mig mere og mere usikker over for den nyttebringende Virkning af adskillige Bestemmelser i den nuværende Arbejds-løshedslov, ikke mindst efter de Meddelelser, der i de sidste Dage er kommet fra Statistisk Departement. Der er blevet foretaget en Undersøgelse af, hvorvidt der er Behov for mere fremmed Arbejds-kraft i Landbruget, end det beskæftiger for Tiden, og jeg har forstaaet, at Undersøgelsen er iværksat efter Anmodning af den forrige Socialminister, som gennem Indenrigsministeriet har været opfordret — efter en Henvendelse fra De samvirkende Sogneraadforeninger — til at søge en saadan Undersøgelse iværksat. Jeg maa da ogsaa mene, at naar en saadan Undersøgelse er foretaget af Det statistiske Departement, er det sket for at faa Udredelsen foretaget paa saa neutralt og godt et Grundlag som vel muligt. Jeg maa derfor anse det for fastslaaet, at der i Landbruget findes ca. 25 000 ledige Pladser, som man kan og bør besætte, og at der samtidig findes 134 000 ledige Arbejdere, nemlig ca. 122 000 mandlige og ca. 12 000 kvindelige. Heraf findes i København ca. 37 000 ledige Mænd og ca. 7 000 ledige Kvinder.

Efter at disse Oplysninger er fremkommet, forekommer det mig, at Spørgsmaalet om, hvordan et saadant Misforhold kan opstaa, og hvorvidt det kan begrænses gennem Ændring af den nuværende Arbejds-løshedslovgivning, maa tages op til grundig Undersøgelse. Over for et saadant Misforhold tror jeg, at en Understøttelses-givning paa forsikringsmæssigt Grundlag ikke forslaar, thi det vil blive økonomisk uoverkommeligt at tage sig den Opgave paa; dertil vil hverken Statens eller Kommuner-